

עמוס גלעד

תוכנית הסיפוח

לעצור את המהלומה

תוכנית הסיפוח היא מהלומה שעלולה להביא לפגיעה קשה בביטחון הלאומי של ישראל. עיקר הבעייתיות נעוצה בערעור היציבות בגבול המזרחי.

הממלכה ההאשמית של ירדן הפכה לבעלת ברית של ישראל והפכה את האזור למרחב ביטחון אסטרטגי עמוק, עד גבול ישראל-עיראק. זהו מרחב ביטחון שבניגוד לעבר אין ממנו חדירה של טרור – לא פדאיונים, כמו שהם נקראו בשנות ה-50, ולא מחבלים כמו שקוראים לזה היום. למעט תקריות בודדות ביותר, הגבול המזרחי הוא גבול שקט. "יד נעלמה" מסכלת פיגועים, הרבה בזכות היעילות של הירדנים ושיתוף הפעולה שהוא נכס אסטרטגי.

כל זה עלול להשתנות ברגע שישראל תספח – צעד שיהיה בעיני ירדן הפרה של הסכם השלום.

אם ירדן תהיה מעוררת שלטונית, גם התיאבון של איראן וחיזבאללה לדריסת רגל שם – וכולם רוצים דריסת רגל שם – יגבר. למה לערער את הביטחון הישראלי במהלכים פוליטיים חסרי היגיון?

השקט בבקעה והביטחון הקיים שם מושתתים על שיתוף הפעולה עם ירדן וגם על המציאות הביטחונית הנוחה ביהודה ושומרון, שהושגה בדם רב ובעמל רב.

חשוב לזכור שהרשות הפלסטינית היא תוצר של הסכמים בינינו לבין אש"ף. ברגע שנסתם הגולל לסיכוי, ולו הקלוש ביותר, לתהליך לקראת הסכם מדיני, אין להם סיבה להתקיים והכל יכול לפרוץ שם. התרחיש הסביר בו סיפוח מביא לערעור המצב ביו"ש מדאיג מאוד. התפרקות הרשות תהווה הוכחה לצדקת דרכם של חמאס ודומיו, לפיה הדרך הנכונה לטפל בישראל היא אלימות וטרור, וההוכחה לכך תהיה קריסת אבן-מאזן. מדוע לערער במו ידינו את ההישג הביטחוני הנדיר של יציבות ביטחונית ביהודה ושומרון?

הביטחון הוא ערך עליון. אין צורך בסיפוח, כי המעמד שלנו מוכר ואם נספח המעמד יתערער. בשם הדקלרציה היכולת המעשית רק תיגרע

משמעות קריסת הרשות היא חזרה לכיבוש צבאי ישיר. זהו נטל ביטחוני, מוסרי וכלכלי מיותר. הנטל על הצבא יגדל ויבוא על השבון המוכנות והכשירות שלו. חזית מזרחית שקטה בים בהם ישנם איומים מצפון ומדרום היא נכס שאין לבטלו. מי כמו הרמטכ"לים בשנים האחרונות, וידוע על מי מדובר, מבינים את המשמעות הביטחונית של ירדן לביטחון הלאומי של ישראל. ומותר לומר שהם עצמם גם תרמו לביסוס הקשרים האלה בצורה משמעותית.

מבחינה מדינית אנו עלולים לפתוח חזית מיותרת מול מדינות חשובות באירופה. יש לכך חשיבות כלכלית. מבחינה מוסרית אנחנו עלולים להיקלע למעגלים הולכים וגוברים של התנגשות עם הדין הבינלאומי. השיקולים רבים וכבדי משקל, וכולם מביאים לביטוי שנדמה כי הומצא ממש לשם כך: בכייה לדורות.

את בקעת הירדן היה עדיף לחזק באופן אחר, לא בצעד פוליסטי שעלול להגביר את הסנטימנט האנטי-ישראלי החריף שקיים ממילא בקרב הציבור בירדן. למשל, לגרום לכך שיגורו שם עשרות אלפי ישראלים ולא רק אלפים בודדים.

הביטחון הוא ערך עליון. אין צורך במהלך כזה, כי המעמד שלנו מוכר ואם נבצע את הסיפוח המעמד רק יתערער. בשם הדקלרציה היכולת המעשית רק תיגרע.

וכל זה עוד לפני השאלה הגדולה יותר והיא מה יהיה אופיה של ישראל: אם תהיה מדינה אחת מירדן ועד הים התיכון ולא יהיה בה רוב יהודי – זהו איום ממשי על עתידנו.

שר החוץ פומפאו הוא ידיד ישראל מובהק. דווקא לכן יש לקרוא לו לשכנע בביקורו בישראל כי יש להוריד את הסיפוח מעל הפרק. ■